

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Chirița,
în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Valeriu Chirița
împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,
Instituția Medico-Sanitară Publică “Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă
Prespitalicească”, cu participarea terțului Inspectoratul Național de Securitate
Publică, cu privire la contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Valeriu Chirița, fiind menținută hotărârea din 14 iulie
2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 03 octombrie 2020, Valeriu Chirița a sesizat instanța de judecată cu acțiunea
în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu
Caracter Personal, Instituția Medico-Sanitară Publică “Centrul Național de Asistență
Medicală Urgentă Prespitalicească”, cu participarea terțului Inspectoratul Național
de Securitate Publică privind contestarea actelor administrative și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că activează la Instituția Medico-Sanitară Publică
„Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” (IMSP,
CNAMUP), în funcția de șofer, SAMU Botanica.

La sfârșitul lunii mai, anul 2020, a primit la adresa de domiciliu într-un plic
(scrisoare) patru procese-verbale contravenționale, potrivit cărora a încălcat
Regulamentul Circulației Rutiere cu automobilul de serviciu (ambulanța 24/24),
fiind indicate datele sale personale (date cu caracter personal).

Având în vedere că în procesele-verbale contravenționale erau indicate datele
sale cu caracter personal, a depus petiții către CNAMUP, Procuratură, Guvernul
Republicii Moldova și Parlamentul Republicii Moldova și alte instituții ale statului,

prin care a solicitat să clarifice situația creată și să-i comunice cine din funcționari au difuzat/preluat fără consimțământul reclamantului datele sale cu caracter personal.

Prin decizia nr. 224 din 20 august 2020 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, s-a dispus constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui Valeriu Chirița, prin transmiterea acestora către Centrul Unic de Monitorizare și Control a Traficului (CUMCT) în circumstanțele descrise în prezenta decizie.

Decizia nr. 224 din 20 august 2020 reclamantul a recepționat-o contra semnătură la 04 septembrie 2020.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. 224 din 20 august 2020 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, prin care s-a dispus constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale cet. Valeriu Chirița, prin transmiterea acestora către Centrul Unic de Monitorizare și Control a Traficului (CUMCT) în circumstanțele descrise în prezenta decizie; constatarea faptului încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale cet. Valeriu Chirița, prin transmiterea acestora către Centrul Unic de Monitorizare și Control a Traficului (CUMCT); încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

Prin încheierea din 14 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a declarat inadmisibilă acțiunea reclamantului în partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 14 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Chirița împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Instituția Medico-Sanitară Publică “Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească” cu participarea terțului Inspectoratul Național de Securitate Publică privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valeriu Chirița, fiind menținută hotărârea din 14 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că pe numele lui Valeriu Chirița au fost întocmite patru procese-verbale de constatare a faptei contravenționale.

Potrivit plângerii din 04 iunie 2020, Chirița Valeriu a solicitat Centrului Național de Asistență Medicală Urgentă Prestalicească să analizeze situațiile prin care Chirița Valeriu, activând în serviciul 112 în funcția de șofer pe ambulanță CNAMUP Chișinău, st. Botanica a fost amendat pentru presupusele încălcări a circulației rutiere.

În baza răspunsului nr.01-15/935 din 23 iunie 2020, Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prestalicească i-a comunicat lui Chirița Valeriu cu

referire la încălcările fixate în procesele-verbale nr. DCT02 276881 din 22 iunie 2019 și DCT02 544618 din 19 februarie 2020, că potrivit Fișelor de solicitare medicale a fost implicat în serviciu de acordare a asistenței medicale urgente. Referitor la încălcările fixate în procesele-verbale nr. DCT02 295440 din 03 iulie 2019 și DCT02 309376 din 09 iulie 2019, s-a stabilit că potrivit Fișelor de solicitare, Valeriu Chirița nu a fost implicat în serviciu de acordarea asistenței medicale urgente și nu a executat misiuni de urgență, în acest fel nu există teme de anulare a proceselor contravenționale. În ceea ce privește eliberarea informațiilor cu caracter personal organelor de poliție, evidențiază că în conformitate cu art. 33 alin. (1) lit. b) al Legii nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, proprietarul de autovehicul sau, după caz, mandatarul acestuia este obligat la cererea poliției, să comunice, în termenul solicitat, datele privind identitatea persoanei căreia i-a încredințat autovehiculul pentru a fi condus pe drumuri publice, astfel IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească menționează că a respectat prevederile Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Așadar, IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească a acționat corect în conformitate cu legislația în vigoare.

La fel, potrivit răspunsului nr.04-14/2074 din 07 iulie 2020, CNPDCP al RM l-a informat pe Chirița Valeriu că, în conținutul plângerii nu au fost identificate informații importante cum ar fi contextul în care au fost dezvăluite datele cu caracter personal și categoria de date care a fost dezvăluită.

Totodată, conform răspunsului din 05 august 2020, Inspectoratul Național de Securitate Publică l-a informat pe Valeriu Chirița că, conducându-se de prevederile art 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, au fost încetate procesele-verbale de constatare a faptei contravenționale cu nr. DCT02 309376 din 09 iulie 2019 și DCT02 295440 din 03 iulie 2019 în baza art. 26 lit. d) și art. 30 alin. (1) din Codul contravențional, au fost efectuate modificările de rigoare în Sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”.

Astfel, în urma examinării plângerilor, prin decizia nr. 224 din 20 august 2020 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a dispus constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească”, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale cet. Valeriu Chirița, prin transmiterea acestora către Centrul Unic de Monitorizare și Control a Traficului (CUMCT) în circumstanțele descrise în prezenta decizie.

Instanța de apel a conchis că, în cazul dat, transmiterea datelor cu caracter personal de către operator au fost efectuate în scopul îndeplinirii unei obligații care revine operatorului de date cu caracter personal, în vederea conformării prevederilor legale, urmărind un scop legitim – identificarea persoanei care a săvârșit contravenția, iar interesul public în cazul dat prevalează asupra intereselor personale ale reclamantului/apelant și comunicarea identității acestuia către agentul constatator are un scop legitim.

La 11 ianuarie 2023, Valeriu Chirița a depus recurs preliminar împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău. Ulterior, la 14 aprilie 2023, Valeriu Chirița a mai depus o cerere de recurs motivat, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs s-au invocat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, și anume încălcarea de către organele și instituțiile statului a prevederilor Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

La 18 aprilie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat copia cererii de recurs participanților la proces.

La 05 mai 2023, IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La 11 mai 2023, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra recursului, solocitând respingerea acestuia.

La 17 mai 2023, Inspectoratul Național de Securitate Publică a depus referință asupra recursului, solicitând respingerea acestuia.

La 31 mai 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a înregistrat referința asupra recursului, prin care a solicitat respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs constată că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 decembrie 2022, decizia fiind notificată recurentului prin poștă la 16 martie 2023 (f.d. 230, vol. I).

Astfel, depunerea recursului la 11 ianuarie 2023 (f.d. 234-245, vol. I) și la 14 aprilie 2023 (f.d. 1-14, vol. II), este în termen.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă care stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

Examinând admisibilitatea recursului înaintat de Valeriu Chirița, completul de

judecată îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu

privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul înaintat de Valeriu Chirița.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată

d i s p u n e:

Recursul înaintat de Valeriu Chirița se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă